

**ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Warszawa, dnia 17 lipca 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – Irena Sobieska (sprawozdawca),

Członkowie:

- doradca podatkowy – Urszula Byczkowska
- doradca podatkowy – Iwona Skrok

Protokolant - Karolina Żebrowska

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 17 lipca 2020 roku, odwołania obwinionego Pana doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Bydgoszczy z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie sygn. akt SD 41/19, o naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 130) poprzez niewykonywanie obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej:

1. na podstawie art. 437 § 2 Kodeksu postępowania karnego uchyla zaskarżone orzeczenie Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Bydgoszczy z dnia 5 listopada 2019 r. w sprawie sygn. akt SD 41/19 w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania,
2. kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu nr wpisu (dalej: **Obwiniony**), obwiniony o czyny polegające na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego oraz o naruszenie zasad etyki tj. o czyn z art. 36 pkt 3, w związku z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 roku, poz. 130 (dalej: **ustawa o doradztwie podatkowym**)), oraz w związku z art. 1 ld i art. 1 le ust. 2 Zasad Etyki Doradców Podatkowych (tekst ujednolicony Uchwałą nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców z dnia 11 lutego 2014 r. (dalej: **Zasady Etyki DP**)), poprzez nieregularne opłacanie przez Obwinionego składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych.

W dniu 9 kwietnia 2019 roku Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Bydgoszczy wniosek o ukaranie Obwinionego za czyn polegający na niewykonaniu obowiązku opłacania składek członkowskich. Wniosek uzasadniono tym, że po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalono iż Obwiniony zalegał z opłatą składek członkowskich na rzecz KIDP na dzień 17 lipca 2018 r. w łącznej kwocie 4.245,00 zł. Z kolei na dzień 9 kwietnia 2019 r. na koncie Obwinionego w panelu doradca widniała nadpłata na rzecz KIDP w wysokości 160,00 zł. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o ukaranie obwinionego karą zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 6 miesięcy.

Orzeczeniem sygn. SD 41/19 z dnia 5 listopada 2019 r. Kujawsko-Pomorski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Bydgoszczy uznał Obwinionego winnym zarzucanego mu czynu oraz na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym wymierzył Obwinionemu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 6 miesięcy.

Kujawsko-Pomorski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Bydgoszczy uznał za udowodnione, iż Obwiniony wbrew obowiązkom wynikającym z art. 36 ust 3 ustawy o doradztwie podatkowym nie wykonywał ciężących na nim obowiązków w zakresie regularnego opłacania składek członkowskich, poprzez doprowadzenie do powstania zaległości w kwocie 4.245,00 zł.

Pismem z dnia 13 lutego 2020 r. Obwiniony złożył odwołanie od wyroku Sądu Dyscyplinarnego sygn. akt SD 41/19 zarzucając obrazę art. 76 ustawy o doradztwie podatkowym, poprzez przyjęcie sprawy i przeprowadzenie rozprawy pomimo, że od zarzucanych czynów upłynął okres przedawnienia. Obwiniony podniósł, że Sąd Dyscyplinarny nie zadał sobie trudu, by określić ramy czasowe zarzucanego mu czynu i nie wskazał za jaki okres niepłacenia składek został ukarany. Obwiniony zarzucił Sądowi, że na dzień postawienia mu zarzutów i na dzień orzekania, saldo zaległości w opłacaniu składek członkowskich nie było prawdziwe, zatem kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu jest wyjątkowo surowa, niesprawiedliwa i nieadekwatna do zarzucanego czynu.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 76 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły trzy lata.

Ustalenie czy możliwe jest wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wymaga zatem potwierdzenia iż nie są spełnione obie zawarte w art. 76 ustawy o doradztwie podatkowym przesłanki wykluczające.

Z analizy akt sprawy wynika, że zawiadomienie Rzecznika Dyscyplinarnego o popełnieniu czynu nastąpiło z dniem 19.07.2018 r., a wpływ wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego do Sądu Dyscyplinarnego o ukaranie Obwinionego, został odnotowany dnia 15.04.2019 r.

Zgodnie z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowym do obowiązków doradcy podatkowego należy regularne opłacanie składki członkowskiej. Natomiast z art. 15b ust. 4 Zasad Etyki DP wynika, że podstawą do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest zaleganie z zapłatą składki członkowskiej za co najmniej 6 okresów składkowych. W związku z tym miernikiem regularności jest brak zapłaty składki członkowskiej w konkretnym okresie rozliczeniowym.

Niewątpliwym jest, że na dzień 17 lipca 2018 r. Obwiniony posiadał zaległość w opłacaniu składek członkowskich w wysokości 4.245,00 zł, a na dzień 13 lipca 2020 r. zaległość w łącznej kwocie 3.045,00 zł. Z informacji, w postaci rozliczeń w formie tabelarycznej w zakresie realizacji obowiązku opłacania składek członkowskich, znajdujących się w aktach sprawy niewątpliwie wynika, że Obwiniony w poszczególnych latach, w określonych miesiącach, bądź w ogóle nie płacił składek członkowskich, bądź płacił je w dowolnej wysokości, w wybranych przez siebie okresach. Analizując ostatnie lata 2016 – 2020, należy stwierdzić, że roczne kwoty wpłaty składek były wyższe niż roczne kwoty ich zarachowania:

- 2016 r. - suma wpłat 1.200,00 zł, zarachowania 960,00 zł
- 2017 r. - suma wpłat 1.280,00 zł, zarachowania 960,00 zł
- 2018 r. - suma wpłat 1.120,00 zł, zarachowania 960,00 zł
- 2019 r. - suma wpłat 1.440,00 zł, zarachowania 960,00 zł
- 01 – 07 2020 r. - suma wpłat 1.120,00 zł, zarachowania 400,00 zł.

Z materiału dowodowego nie wynika, że zarówno Rzecznik Dyscyplinarny, jak i Sąd Dyscyplinarny zbadali, których konkretnie składek należnych dotyczyły poszczególne wpłaty Obwinionego. Zatem nie wiadomo jakiego okresu składkowego dotyczy naruszenie przez Obwinionego zarzucanego mu czynu, bowiem ani z treści skarżonego orzeczenia, ani z treści wniosku o ukaranie nie wynika za jaki okres Obwiniony zalega ze składkami i w konsekwencji – jaki jest moment popełnienia przez z niego czynu. W zaskarżonym orzeczeniu Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż na dzień 4 kwietnia 2019 r. Obwiniony ma zaległość w opłacaniu składek członkowskich w wysokości 4.245,00 zł, co nie ma pokrycia z zebranych już materiałem dowodowym.

Niewątpliwym jest, że Obwiniony na przestrzeni wielu lat nie dopełniał obowiązku regularnych wpłat składek członkowskich. Prawidłowym jednak jest ustalenie stanu faktycznego i zakreszenie znamion czynu zabronionego, w tym uwzględnienie momentu jego popełnienia.

W szczególności, zgodnie z art. 413 § 1 pkt 4 KPK każdy wyrok powinien zawierać przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu (których funkcję w postępowaniu dyscyplinarnym pełnią odpowiednio Rzecznik Dyscyplinarny oraz Obwiniony). Zaskarżony wyrok czyni zadość wymaganiom KPK jedynie częściowo, gdyż kwalifikacja prawna czynu wskazuje także na naruszenie obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Z kolei opis czynu, zgodnego z ustalonym stanem faktycznym, powinien także wskazywać moment jego dokonania, chociażby po to, aby móc prawidłowo ocenić możliwość wystąpienia lub nie przesłanki przedawnienia, jak również wykluczyć na przyszłość wszczynanie postępowania o ten sam czyn.

Konsekwentnie Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdza iż na podstawie art. 437 § 2 KPK zachodzą przesłanki do uchylenia zaskarżonego orzeczenia z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.

Prowadząc na nowo przewód, Sąd Dyscyplinarny weźmie pod uwagę okresy za jakie Obwiniony zalega ze składkami, uwzględniając opis dokonywanych przez Obwinionego wpłat, a także okresy na poczet których zostały zaliczone.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 roku, poz. 130)).